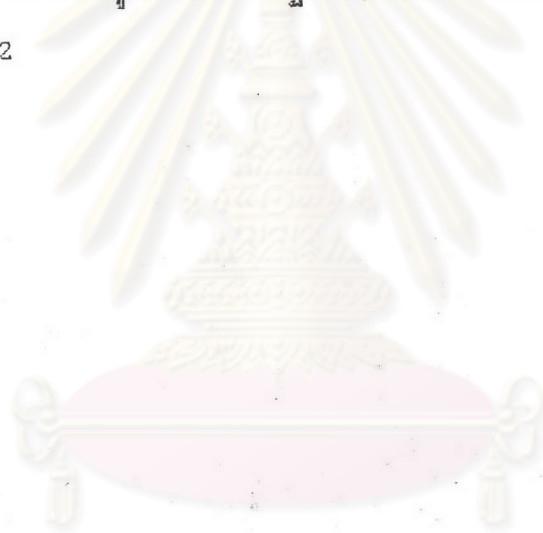

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของความตึงเครียดทางปัญญา คุณภาพของสาร และความยากง่ายในการอ่านของลายมือ ต่อเจตคติต่อเรื่องความ ตามแนวรูปแบบความเข้าใจได้ของการขยายความในการโน้มน้าวใจ ของ Richard E. Petty และ John T. Cacioppo โดยนำเสนอในรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งข้อมูลที่ได้รับสามารถนำมาวิเคราะห์และอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามสมมติฐานที่เสนอไว้ เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ จึงได้แสดงตั้งในแผนภาพที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

HNC	HQE		LQE	
	HRH เงื่อนไขที่ 1	LRH เงื่อนไขที่ 2	HRH เงื่อนไขที่ 3	LRH เงื่อนไขที่ 4
LNC	เงื่อนไขที่ 5	เงื่อนไขที่ 6	เงื่อนไขที่ 7	เงื่อนไขที่ 8
	≈	>	≈	>
		≈		

หมายเหตุ HNC หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการทางปัญญาสูง

LNC หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการทางปัญญาต่ำ

HQE หมายถึง เรียงความคุณภาพสูง

LQE หมายถึง เรียงความคุณภาพต่ำ

HRH หมายถึง ลายมืออ่านง่าย

LRH หมายถึง ลายมืออ่านยาก

สมมติฐานที่ 1 เปรียบเทียบระหว่างเงื่อนไขที่ 1 กับ เงื่อนไขที่ 2 , 1 ≈ 2

สมมติฐานที่ 2 เปรียบเทียบระหว่างเงื่อนไขที่ 2 กับ เงื่อนไขที่ 3 , 2 > 3

สมมติฐานที่ 3 เปรียบเทียบระหว่างเงื่อนไขที่ 3 กับ เงื่อนไขที่ 4 , 3 ≈ 4

สมมติฐานที่ 4 เปรียบเทียบระหว่างเงื่อนไขที่ 5 กับ เงื่อนไขที่ 7 , 5 ≈ 7

สมมติฐานที่ 5 เปรียบเทียบระหว่างเงื่อนไขที่ 5 กับ เงื่อนไขที่ 6 , 5 > 6

สมมติฐานที่ 6 เปรียบเทียบระหว่างเงื่อนไขที่ 7 กับ เงื่อนไขที่ 8 , 7 > 8

ภาพที่ 2 สมมติฐานทั้ง 6 ข้อ ในการวิจัยเรื่อง "ผลของความต้องการทางปัญญา คุณภาพของสาร และความยากง่ายในการอ่านของลายมือ ต่อเจตคติต่อเรียงความ"

ผลการวิจัยที่พบครั้งนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้ง 6 ข้อ ซึ่งสามารถอธิบายได้ตามแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาสูง มีเจตคติต่อเรียงความ ไม่แตกต่างกัน ในเงื่อนไขที่เรียงความมีคุณภาพสูงและลายมืออ่านง่าย กับเงื่อนไขที่เรียงความ มีคุณภาพสูงและลายมืออ่านยาก

จากผลการวิจัยที่พบว่า คะแนนเจตคติต่อเรียงความของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความต้องการทางปัญญาสูง เมื่อได้อ่านเรียงความที่มีคุณภาพสูง และลายมืออ่านง่าย (เงื่อนไขที่ 1) กับคะแนนเจตคติต่อเรียงความของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาสูง เมื่อได้อ่านเรียงความที่มีคุณภาพสูง และลายมืออ่านยาก (เงื่อนไขที่ 2) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 อธิบายได้ดังนี้

ตามแนวของ ELM กล่าวว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจและมีความสามารถในการประมวลผลสาร หรือเรียกได้ว่ามีความเป็นไปได้ในการขยายความสูง บุคคลจะใช้ความคิดนิรนัยวิเคราะห์ถึงข่าวสาร ข้อมูลที่ตนได้รับ พยายามทำความเข้าใจและประเมินข้อดี ข้อด้อย ที่แท้จริงของข้อโต้แย้งที่อยู่ในสาร นั่นคือบุคคลที่ชอบและเพลิดเพลินกับการใช้ความคิด หรือเรียกว่า บุคคลที่มีความต้องการทางปัญญาสูง เจตคติของเขาจะขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อโต้แย้ง ดังนั้นในการเปลี่ยนเจตคติมักใช้เส้นทางสายแกนเป็นหลักในการโน้มน้าวใจ ในที่นี้คุณภาพของเรียงความเปรียบเหมือน สิ่งชี้แนะ (cue) เส้นทางสายแกนในการโน้มน้าวใจ ซึ่งการเปลี่ยนเจตคติตามเส้นทางนี้ บุคคลจะต้องใช้ความคิด ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ในการพิจารณาถึงข้อโต้แย้งที่อยู่ในเรียงความนั้นอย่างระมัดระวัง ส่วนลายมือที่ใช้เขียนเรียงความนั้น ถือเป็นสิ่งชี้แนะเส้นทางสายเปลือก เนื่องจากลายมือที่อ่านง่ายและลายมือที่อ่านยากเป็นสิ่งชี้แนะทางบวกและทางลบ ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นในเรื่องนั้นโดยตรง บุคคลอาจใช้สิ่งชี้แนะช่วยในการตัดสินใจอย่างง่าย ๆ ต่อสารที่ได้รับ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีการปรับเปลี่ยนเจตคติของตนไป และจากการศึกษาของ Cacioppo และ Petty (1982) พบว่า ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาสูงมีแนวโน้มที่จะชอบทำงานที่สลับซับซ้อนมากกว่างานที่ง่าย จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการทางปัญญาสูง เมื่ออ่านเรียงความที่มีคุณภาพสูงเหมือนกัน แม้เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายและอ่านยากแตกต่างกัน แต่ก็ไม่ได้อำนาจให้คะแนนเจตคติที่มีต่อคุณภาพของเรียงความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีความต้องการทางปัญญาสูง เน้นการพิจารณาข้อมูลข่าวสารที่ได้รับตามเส้นทางสายแกน โดยที่เขาไม่ได้สนใจถึงลายมืออ่านง่ายและลายมืออ่านยาก ซึ่งเปรียบเหมือนเส้นทางสายเปลือก

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาสูง มีเจตคติต่อเรียงความ
ในเงื่อนไขที่เรียงความมีคุณภาพสูงและลายมืออ่านยาก สูงกว่าในเงื่อนไขที่เรียงความมีคุณภาพต่ำ
และลายมืออ่านง่าย

จากผลการวิจัยที่พบว่า คณะนเจตคติต่อเรียงความของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการ
ทางปัญญาสูง เมื่อได้อ่านเรียงความที่มีคุณภาพสูง และลายมืออ่านยาก (เงื่อนไขที่ 2) สูงกว่า
คณะนเจตคติต่อเรียงความของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาสูง เมื่อได้อ่านเรียงความ
ที่มีคุณภาพต่ำ และลายมืออ่านง่าย (เงื่อนไขที่ 3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ 2 อธิบายตามทฤษฎี ELM ได้ดังนี้ คุณภาพของข้อโต้แย้งมีอิทธิพลต่อเจตคติของผู้ที่มี
ความต้องการทางปัญญาสูง การได้รับสารที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก ทำให้ผู้ที่มีความต้องการทาง
ปัญญาสูง มีแรงจูงใจ และสามารถขยายความสารมากกว่าการได้รับสารที่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cacioppo, Petty และ Morris (1983) ที่ได้ศึกษา
พบว่า ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาสูงใช้ความคิดพิจารณาแยกแยะข้อโต้แย้งที่อยู่ในสารที่ได้รับและ
จำประเด็นต่าง ๆ ของข้อโต้แย้งได้มากกว่าผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ ต่อมา Cacioppo,
Petty, และ Kao (1984) ศึกษาพบว่า สำหรับผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาสูง การได้รับสารที่
มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักน่าจะทำให้เขามีแรงจูงใจในการประมวลสาร และเพิ่มการขยายความสาร
มากกว่าการได้รับสารที่มีข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เป็นผลทำให้เจตคติแตกต่างกันด้วย นอกจากนี้
Cacioppo, Petty, Kao และ Rodriguez (1986) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการ
ทางปัญญากับการทำนายพฤติกรรม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาสูง มีการ
ประเมินสารที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักไปในทางบวก มากกว่าสารที่ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก จากที่
กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาสูง ถือว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการ
ขยายความสาร ทำให้เขามีการพิจารณาตัดสิน ข้อมูลที่ได้รับโดยใช้ความคิด ใช้เหตุผล นิจณา
เห็นความแตกต่างของข้อความที่เป็นเหตุผล ระหว่างเรียงความที่มีคุณภาพสูงและเรียงความที่มี
คุณภาพต่ำ ทำให้เขามีเจตคติต่อเรียงความที่มีคุณภาพสูงและลายมือที่อ่านยาก สูงกว่าเรียงความ
ที่มีคุณภาพต่ำและลายมือที่อ่านง่าย

สมมติฐานที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาสูง มีเจตคติต่อเรื่องความไม่แตกต่างกัน ในเงื่อนไขที่เรื่องความมีคุณภาพต่ำและลายมืออ่านง่าย กับเงื่อนไขที่เรื่องความมีคุณภาพต่ำ และลายมืออ่านยาก

จากผลการวิจัยที่พบว่า คະแนนเจตคติต่อเรื่องความของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาสูง เมื่อได้อ่านเรื่องความที่มีคุณภาพต่ำ และลายมืออ่านง่าย (เงื่อนไขที่ 3) กับคະแนนเจตคติต่อเรื่องความของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาสูง เมื่อได้อ่านเรื่องความที่มีคุณภาพต่ำ และลายมืออ่านยาก (เงื่อนไขที่ 4) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3 อธิบายได้ดังนี้

ตามแนวของ ELM กล่าวว่า ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาสูง เป็นผู้มีแรงจูงใจในการพิจารณาสารที่ได้รับอย่างระมัดระวัง และมีความยืดหยุ่นในการใช้กิจกรรมทางปัญญามากกว่าผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ (Heppner, Reeder และ Larson, 1983) ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาสูง เจตคติของเขาขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อโต้แย้ง หากเขาได้รับสารที่เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก เขาจะประเมินสารนั้นไปในทางบวกมากขึ้น (Cacioppo, Petty และ Morris, 1983) แต่หากเขาพิจารณาแล้วพบว่า เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เขาจะปรับเปลี่ยนเจตคติไปในทิศทางตรงกันข้ามกับสาร หรือสามารถเรียกได้ว่า ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาสูงมีการเปลี่ยนเจตคติไปโดยใช้เส้นทางสายแกน เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ มักเป็นผู้ที่ชอบทำงานที่ต้องใช้ความคิด ใช้เหตุผล ทำให้มีการพิจารณาถึงคุณภาพของข้อโต้แย้งในสารนั้นได้ นั่นคือการใช้เส้นทางสายแกนเป็นหลักในการโน้มน้าวใจ ทั้งนี้สิ่งชี้แนะสายเปลือกจะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนเจตคติ จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการทางปัญญาสูง มีเจตคติต่อเรื่องความที่มีคุณภาพต่ำไม่แตกต่างกัน แม้ว่าเรื่องความนั้นจะเขียนด้วยลายมืออ่านง่าย หรือเขียนด้วยลายมืออ่านยากก็ตาม

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ มีเจตคติต่อเรื่องความไม่แตกต่างกัน ในเงื่อนไขที่เรื่องความมีคุณภาพสูงและลายมืออ่านง่าย กับเงื่อนไขที่เรื่องความมีคุณภาพต่ำและลายมืออ่านง่าย

จากผลการวิจัยที่พบว่า คະแนนเจตคติต่อเรื่องความของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ เมื่อได้อ่านเรื่องความที่มีคุณภาพสูง และลายมืออ่านง่าย (เงื่อนไขที่ 5) กับคະแนน

เจตคติต่อเรียงความของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ เมื่อได้อ่านเรียงความที่มีคุณภาพต่ำ และลายมืออ่านง่าย (เงื่อนไขที่ 7) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 4 อธิบายได้ดังนี้

* จากงานวิจัยของ Cacioppo, Petty และ Morris (1983) พบว่าในกลุ่มผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ การได้รับสารที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนักนั้น มีผลต่อการเปลี่ยนเจตคติไม่แตกต่างกัน ตรงกับงานวิจัยของ Cacioppo, Petty, และ Kao (1984) ที่พบว่า บุคคลที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ เมื่อได้รับสารที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนเจตคติให้แตกต่างกัน Cacioppo และ Petty (1982) พบว่าผู้ที่มีความต้องการทางปัญญามีแนวโน้มที่จะชอบทำงานที่ง่ายมากกว่างานที่ยาก ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า แม้เรียงความมีคุณภาพสูงหรือมีคุณภาพต่ำแตกต่างกัน แต่ไม่ทำให้ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ มีเจตคติต่อเรียงความที่มีคุณภาพสูงและลายมืออ่านง่าย กับเรียงความที่มีคุณภาพต่ำและลายมืออ่านง่าย แตกต่างกันเลย นอกจากนั้นแล้ว การทดสอบสมมติฐานในข้อนี้ยังพบว่า ความยากง่ายในการอ่านของลายมือมีส่วนทำให้ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ เมื่ออ่านเรียงความที่มีคุณภาพต่ำและลายมืออ่านง่าย มีเจตคติต่อเรียงความไปในทางบวก โดยขาดการพิจารณาถึงเนื้อหาในเรียงความ

สมมติฐานที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ มีเจตคติต่อเรียงความในเงื่อนไขที่เรียงความมีคุณภาพสูงและลายมืออ่านง่าย สูงกว่าในเงื่อนไขที่เรียงความมีคุณภาพสูงและลายมืออ่านยาก

จากผลการวิจัยที่พบว่า คณะเจตคติต่อเรียงความของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ เมื่อได้อ่านเรียงความที่มีคุณภาพสูง และลายมืออ่านง่าย (เงื่อนไขที่ 5) สูงกว่าคณะเจตคติต่อเรียงความของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ เมื่อได้อ่านเรียงความที่มีคุณภาพสูง และลายมืออ่านยาก (เงื่อนไขที่ 6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 5 อธิบายได้ดังนี้

จากทฤษฎีรูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความในการโน้มน้าวใจ Petty และ Cacioppo (1981, 1986a) อธิบายว่า การเปลี่ยนเจตคติตามเส้นทางสายเปลือก เป็นผลมา

จากการเชื่อมโยงของสิ่งชี้แนะหรือสิ่งเร้าอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นโดยตรง ทำให้บุคคลปรับเปลี่ยนเจตคติของตน โดยปราศจากการคิดพิจารณาในข้อโต้แย้งของสาร สิ่งชี้แนะนั้นได้แก่ความน่าดึงดูดใจ ความเชี่ยวชาญ เป็นต้น สำหรับการทดลองนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ลายมือที่อ่านง่ายและลายมือที่อ่านยาก เป็นสิ่งชี้แนะสายเปลือก ซึ่งลายมือที่อ่านง่ายและอ่านยาก ถือได้ว่าเป็นสิ่งชี้แนะทางบวกและทางลบ คือสามารถดึงดูดใจให้เรียงความนั้น น่าอ่าน หรือไม่น่าอ่าน นอกจากนี้ ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ มักขาดแรงจูงใจในการวิเคราะห์สารอย่างระมัดระวัง ชอบทำงานที่ไม่สลบซับซ้อน จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ มีการพิจารณาเรียงความที่อ่าน โดยใช้สิ่งชี้แนะทางบวก คือลายมือที่อ่านง่าย จึงเกิดการโน้มน้าวใจตามเส้นทางสายเปลือก ดังนั้นจึงมีการประมาณค่า ในเงื่อนไขที่เรียงความมีคุณภาพสูงและลายมืออ่านง่าย สูงกว่าในเงื่อนไขที่เรียงความมีคุณภาพสูงและลายมืออ่านยาก แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ แม้ได้อ่านเรียงความที่มีคุณภาพสูงเหมือนกัน แต่ลายมืออ่านง่ายและอ่านยากแตกต่างกัน ทำให้เขามีเจตคติต่อลายมือที่อ่านง่ายสูงกว่าลายมือที่อ่านยาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ มีการเปลี่ยนเจตคติตามเส้นทางสายเปลือก เขาจะไม่สนใจถึงเหตุผลที่มีอยู่ในเรียงความ แต่จะพิจารณาสารจากลักษณะของลายมือที่เห็นแต่เพียงภายนอกเท่านั้น

สมมติฐานที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ มีเจตคติต่อเรียงความในเงื่อนไขที่เรียงความมีคุณภาพต่ำและลายมืออ่านง่าย สูงกว่าในเงื่อนไขที่เรียงความมีคุณภาพต่ำและลายมืออ่านยาก

จากผลการวิจัยที่พบว่า คณะแนวจेतคติต่อเรียงความของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ เมื่อได้อ่านเรียงความที่มีคุณภาพต่ำ และลายมืออ่านง่าย (เงื่อนไขที่ 7) สูงกว่าคณะแนวจेतคติต่อเรียงความของกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ เมื่อได้อ่านเรียงความที่มีคุณภาพต่ำ และลายมืออ่านยาก (เงื่อนไขที่ 8) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 6 อธิบายได้ดังนี้

ตามแนว ELM ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ ขาดแรงจูงใจที่จะพิจารณาสารที่ได้รับอย่างระมัดระวัง และมีหลีกเลี่ยงงานที่ยาก นอกจากนี้มีการเปลี่ยนเจตคติไปตามเส้นทางสายเปลือก ซึ่ง Petty, Cacioppo และ Schumann (1983) อธิบายว่า เกิดจากการที่บุคคลตัดสินใจที่ได้รับ โดยใช้สิ่งชี้แนะอย่างง่ายในสถานการณ์โน้มน้าวใจ ดังนั้น

สามารถสรุปได้ว่า เรื่องความที่มีข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก ไม่ได้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนเจตคติของบุคคลที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ แต่ลายมือที่อ่านง่ายและลายมือที่อ่านยาก ซึ่งเป็นสิ่งชี้แนะทางบวกและทางลบ ทำให้ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ มีการเปลี่ยนเจตคติไปตามเส้นทางสายเปลือก ไม่สนใจถึงเหตุผลที่มีอยู่ในเรื่องความ แต่จะพิจารณาจากลักษณะของลายมือที่เห็นแต่เพียงภายนอก นั่นคือ ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ เมื่อได้อ่านเรื่องความมีคุณภาพต่ำเหมือนกัน จะมีเจตคติต่อเรื่องความที่เขียนด้วยลายมืออ่านง่าย สูงกว่าเรื่องความที่เขียนด้วยลายมืออ่านยาก

จากผลการวิจัยที่พบสามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาสูง มีการเปลี่ยนเจตคติไปตามเส้นทางสายแกน ในขณะที่ผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ มีการเปลี่ยนเจตคติไปตามเส้นทางสายเปลือก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย